

BŁGOSŁAWIAĆ (1) *vb impf*

3 sg *praet n* błogosławiąło.

Sł stp notuje, *Cn*, *Linde* brak.

Iter. od „błogosławić”; *udzielać błogosławieństwa; tu w przen; beatificare Vulg:* Vcho flyřřac błogosławiąło mię/ á oko widząc śwíadectwo mi wydawąło. *Leop Iob* 29/11.

Formacje pochodne cf BŁGOSŁAWIĆ.

ZZa